

Kníže Václav

(vládl 924 nebo 925–935)

Kníže Václav z rodu Přemyslovců byl podle všeho na svou dobu značně vzdělaný člověk. Jako mladý chlapec se na hradišti Budči nedaleko Prahy z příkazu svého otce Vratislava I. učil latinskému písmu a stal se z něj horlivý zastánce křesťanské víry. Vliv na něj měla určitě i jeho babička, svatá Ludmila.

S kým si Václav neporozuměl, byl jeho mladší bratr Boleslav. Lze se jen domnívat, co za tím vším vězelo. Mezi sourozenci to jiskřilo třeba kvůli zahraniční orientaci českého státu. Václav dával přednost Sasku před Bavorskem a obecně se traduje, že se

zavázal jeho vládci Jindřichu I. Ptáčníkovi odvádět pravidelný poplatek (tzv. daň míru – latinsky *tributum pacis*), který ročně činil 500 hřiven stříbra (něco přes 100 kilogramů) a 120 volů. Tak se snažil odvrátit přímý útok a pro svou zemi zajistit mír. Na Pražském hradě nechal Václav kvůli upevnění křesťanství vybudovat kostel zasvěcený sv. Vítu.

Václavova činnost se asi mocichtivému Boleslavovi a mnohým dalším lidem v zemi nelíbila, proto události spěly k pochmurnému konci.

Malý Václav se učí číst a psát, dohlíží na něj babička Ludmila.

Dějištěm tragédie se stala dnešní Stará Boleslav, kam Boleslav svého bratra pozval na návštěvu. Napjatá atmosféra panovala už v hodovní síni, kde Boleslavovi lidé, zdatně posilnění alkoholem, dostávali kuráž, ztráceli zábrany a snad by se na Václava vrhli už tam. Václavovi se v síni z tohoto důvodu příliš dlouho vysedávat nechtělo a brzy se odebral k spánku.

Druhého dne, 28. září časně zrána, zamířil na bohoslužbu do tamního kostela sv. Kosmy a Damiána. Během cesty ho dostihl Boleslav a dali se do řeči. Václav bratra objal a poděkoval mu za včerejší hostinu. Boleslav mu však potměšile odpověděl: „Včera ovšem, jak chvíle toho žádala, jsem tě pohostil, nyní však takto bratr bratru poslouží.“ Vzápětí udeřil Václava plochou stranou meče přes hlavu. Václav mu zbraň vytrhl z ruky, srazil ho na zem

a pospíchal dál. Boleslavovi muži Václava dostihli a před vstupem do kostela ho zavraždili. Boleslavovým spojencem prý byl i místní kněz, který před knížetem zavřel kostelní vrata.

Tři roky po Václavově smrti byly jeho ostatky z příkazu Boleslava, toho času už českého knížete, převezeny z Boleslavi a uloženy v pražském kostele sv. Víta. V české společnosti se velmi brzy utvořil obraz Václava jako mučedníka a světce. Svatý Václav se stal symbolem české státnosti, přímlyvcem a patronem české země na nebesích a jejím věčným a ideálním panovníkem.

Zavraždění Václava ve Staré Boleslavi